

pengeinstitutterne, så siger vi fra med det samme.

Hvis man endelig skulle inddrage noget i det udvalgsarbejde, så var det måske snarere det problem, som allerede er blevet meget akut for os, nemlig den forskel, der ligger i, at advokater i dag kan udøve ejendomsformidling, men ikke har det samme ansvar som en ejendomsmægler, der udøver den samme rådgivning. Det burde man se på. Det burde man få løst, for det er et rådgiveransvar, som er forskelligt for to grupper af udøvere, som laver den samme formidling.

SF's forslag kan vi som sagt ikke støtte, men vi ser gerne problemerne afdækket, og vi vil også gerne sende det vink med en stor vognstang til pengeinstitutterne, at de afgørelser, Pengeinstitut Ankenævnet, som de selv har nedsat, træffer, bør de følge.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi deler SF's interesse for rådgiveransvar, de professionelle rådgiveres ansvar over for forbrugerne, og vi kan også se, at der er sket noget på området: ejendomsmægleransvaret, som allerede er blevet nævnt her fra talerstolen. Og der er mere på vej.

Det såkaldte Jens Thomsen-udvalg med anbefalinger til forbedring af forholdene i pengeinstitutsektoren er ved at blive udmøntet i lovforslag fra regeringens side, og en af de ting, der dér vil blive taget fat på, er det, at man ikke må operere med begrebet bankobligationer, for dermed kan man skabe nogle forventninger til et produkt, som ikke helt står mål med realiteterne. Når man taler om obligationer i bred sammenhæng, forledes forbrugerne jo til at tro, at det er noget, der er statsgaranti på eller i hvert fald en masse fast ejendom bag ved. Så der er andet på vej.

Der er flere, der har sagt, at man skal være varsom med at beskytte mod skuffede forventninger, og at på den måde vil vi gøre kål på vigtige erstatningsretlige grundprincipper, der siger, at et tab skal være lidt. Nu skal jeg ikke her kaste mig ud i store erstatningsretlige forelæsnings eller overvejelser, men bare minde om, at der er noget, der hedder positiv opfyldelsesinteresse i erstatningsretten, og det vil sige, at der også kan være tilfælde, hvor man får skuffede forventninger, hvor forventningerne er blevet skruet op af en eller anden anden person i et sådant omfang, at man faktisk har ret til at få en form for erstatning.

Med disse ord har jeg ikke sagt, at Det Radikale Venstre kan støtte SF's forslag. Jeg mener nok, at det er for isoleret en løsning, og at den måske også kan få nogle utilsigtede virkninger.

Jeg synes, det er godt med ministerens tilsagn om, at vi får et udvalg, der kan udrede disse ting. Jeg håber også, at vi i den sammenhæng kan få fat på noget af det, som fru Kirsten Jacobsen var inde på, nemlig finde ud af, hvad det betyder, hvis f.eks. en advokat går ud i specielle områder, hvor det normale advokatansvar og den normale advokatforsikring ikke dækker.

En gennemgang af mulighederne for at få fastslået et professionelt rådgiveransvar i større omfang, end vi har i dag, vil vi meget gerne fra Det Radikale Venstres side støtte.

Frank Aaen (EL):

Vi er fra Enhedslisten positive over for SF's forslag og for den sags skyld også over for de overvejelser, som fru Lissa Mathiasen gav udtryk for heroppefra tidligere.

Vi er enige i, at der skal være pligt til at oplyse om aftaler, der er mellem pengeinstituttet og eventuelle leverandører af forskellige ydelser, og oplyse om de eventuelle interesser, et pengeinstitut selv måtte have i, at brugerne går ind i en given transaktion.

I den forbindelse kan man måske nok sige, at forslaget er en slags nødværgeforslag i forhold til de finansielle mastodonter, som vi oplever udvikle sig i Danmark i særdeleshed med Den Danske Bank, og derfor kan vi sige, at vi støtter forslaget, men jo sådan set er interesseret i, at vi tager mere håndfast på problemet med den koncentration, der foregår med de finansielle supermarkeder, hvor man blander alle mulige forskellige finansielle ydelser sammen.

Vi er i særdeleshed interesseret i at få kigget lidt nærmere på den efterhånden så berømte Danske Bank og den dominerende rolle, den har, med en tredjedel af bankvæsenet, en tredjedel af forsikringssektoren og en tredjedel af pensionssektoren ungefær. Det synes vi nok vi skulle tage mere direkte fat i. Dér har vi et problem.

Vi er selvfølgelig også enige i, at der skal være en vis form for ansvar for den rådgivning, man giver.

Jeg vil slutte af med at sige, at vi under udvalgsarbejdet gerne vil være med til at sikre, at det er banken, der har ansvaret for dårlig rådgivning, og ikke den enkelte ansatte eller den enkelte bestyrer. Det siger vi selvfølgelig, fordi